

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning, lov om naturbeskyttelse og lov om aktindsigt i miljøoplysninger

(Modernisering af planloven, bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder i hele landet)

Af erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Til § 1

1) Nr. 12 affattes således:

»12. I § 5 a, stk. 3, 2. pkt., ændres »nr. 10« til: »nr. 11«.

[Lovteknisk ændring]

2) Nr. 20 affattes således:

»20. I § 5 m, stk. 4, 1. pkt., udgår: », herunder bymidter og aflastningsområder, hvori der kan etableres store butikker, jf. § 5 q, stk. 2«.

[Lovteknisk ændring]

3) Nr. 22 affattes således:

»22. § 5 n, stk. 1 og stk. 2, affattes således:

»§ 5 n. Ud over bymidter og bydelscentre kan der

1) udlægges arealer til aflastningsområder i byer, hvor der er et tilstrækkeligt kundegrundlag, bl.a. for at give plads til butikker, som ikke uden videre kan placeres i bymidten,

2) udlægges arealer til butikksformål i et lokalcenter eller placeres enkeltstående butikker, som alene tjener til lokalområdets daglige forsyning,

3) udlægges arealer til butikker, der alene forhandler særlig pladskrævende varer eller varer, som frembyder særlige sikkerhedsmæssige forhold, som f.eks. motorkøretøjer, lystbåde, campingvogne, trailere, planter, havebrugsvarer, tømmer, byggematerialer, grus, sten- og betonvarer, møbler, samt ammunition og eksplosiver, og

4) udlægges arealer til mindre butikker til salg af egne produkter i tilknytning til en virksomheds produktionslokaler.

Stk. 2. Aflastningsområder efter stk. 1, nr. 1, kan ikke udlægges til én enkelt dagligvarebutik eller udelukkende dagligvarebutikker.«

[Lovteknisk ændring]

4) Nr. 30 affattes således:

»30. I § 11 a, stk. 1, indsættes efter nr. 7, som nyt nummer:

»8) sikring af, at arealer der er belastet af lugt, støv og anden luftforurening, ikke udlægges til boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v., jf. dog § 15 b,«

Nr. 8-14 bliver herefter til 9-15.

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

5) Nr. 33 affattes således:

»**33.** I § 11 a, stk. 1, nr. 20, ændres »§ 5 b og« til: »§ 5 b,« og i nr. 21 ændres »§§ 3 og 5 j. « til: »§§ 3 og 5 j. ««.

[Lovteknisk ændring]

6) Nr. 34 affattes således:

»**34.** I § 11 a, stk. 1, indsættes som nr. 22 - 26:

22) beliggenheden af omdannelseslandsbyer,

23) beliggenheden af erhvervsområder herunder erhvervshavne, som skal være forbeholdt produktionsvirksomheder, transport og logistikvirksomheder og friholdes for anden anvendelse uden tilknytning til sådanne virksomheder,

24) beliggenheden af konsekvensområder omkring erhvervsområder, jf. nr. 23,

25) udpegning af op til 2 transformationsområder hvert 4. år indenfor konsekvensområder, jf. nr. 24, som er arealer, der er belastet af støj fra eksisterende produktionsvirksomheder og er centralt beliggende i byen, og hvor der er særlige byudviklingsinteresser. Dog kan der udpeges et yderligere transformationsområde inden for den 4. årige periode, hver gang der er givet byggetilladelse svarende til 80 % af byggeretten i et af de udpegede områder, og

26) beliggenheden af konsekvensområder omkring tekniske anlæg, vindmøller og støjende fritidsanlæg m.v. i landzone, som skal friholdes for ny støjfølsom anvendelse.««

[Ændring som følge af forslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

7) I nr. 39 affattes stk. 6 og stk. 7 således:

»Stk. 6. Ved fastsættelse af retningslinjer efter stk. 1, nr. 1, kan kommunalbestyrelsen omfordele allerede udlagte arealer til byvækst.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen kan udlægge nye arealer til byzoner for at dække det forventede behov for byvækst i en periode på 12 år, jf. dog § 11 a, stk. 12.«

[Ændring af § 11a, stk. 6: Omfordeling af allerede udlagte byzonearealer til byvækst. Stk. 7, udlægning af nyt areal til byzone uden omfordeling]

8) I nr. 39 udgår stk. 9.

Stk. 10-13 bliver herefter til 9-12.

[Konsekvens af ændringsforslagets nr. 7. Den foreslåede § 11 a, stk. 9, om kommuneplanretningslinjer for fødevareraktiviteter med besøgsfaciliteter i lovforslaget, flyttes til § 11 b, stk. 2, der omfatter fastsættelse af rammer for lokalplanlægningen i kommuneplanen]

9) I den under nr. 39 foreslåede ændring af § 11 a, stk. 10, der bliver til stk. 9, ændres »stk. 6-8 og 13« til: »stk. 8«.

[Lovteknisk ændring]

10) I den under nr. 39 foreslåede ændring af § 11 a, stk. 11, der bliver til stk. 10, ændres »stk. 10« til: »stk. 9«.

[Lovteknisk ændring]

11) I den under nr. 39 foreslåede ændring af § 11 a, stk. 12, der bliver til stk. 11, udgår: »jf. § 29,« og »og 13«.

[Lovteknisk ændring]

12) I nr. 39 affattes stk. 13, der bliver til stk. 12, således:

»Stk. 12. Erhvervsministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens metode til at opgøre det forventede behov for at inddrage nye arealer til byvækst, herunder om adgangen til at fravige metoden på baggrund af et dokumenteret behov for at udlægge yderligere arealer til byvækst.«
[Bemyndigelse til ministeren om fastsættelse af regler om opgørelse af arealer til byvækst]

13) Efter nr. 40 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 11 b, stk. 1, nr. 12, ændres »sommerhusområder og« til: »sommerhusområder,« og i § 11 b, stk. 1, nr. 13, ændres ».« til: »,««.
[Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 41.]

14) Nr. 41 affattes således:

»41. I § 11 b, stk. 1, indsættes som nr. 14 og nr.15:
»14) sikring af at erhvervsarealer langs motorvejen prioriteres til transport- og logistikvirksomheder og andre transportunge virksomheder, og
15) konsekvensområder omkring erhvervsområder forbeholdt produktionsvirksomheder og transformationsområder indenfor konsekvensområder.««
[Nr. 14 vedrører planlægning af erhvervsarealer langs motorvejen. Nr. 15 er følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

15) Efter nr. 41 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 11 b, indsættes som stk. 3 og stk. 4:
»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 11 a, stk. 8, i særlige tilfælde fastsætte rammer i kommuneplanen for eksisterende fødevarevirksomheder med besøgsfaciliteter, der bidrager til områdets turisme, hvis,
1) fødevarevirksomheden udspringer af en produktion knyttet til lokale råvarer og stadig baserer produktionen på råvarer fra landbruget,
2) fødevarevirksomheden har eksisteret på stedet i mindst 5 år,
3) fødevarevirksomheden ønsker at etablere eller udvide faciliteter til besøgsturisme, som bidrager til områdets turisme, og
4) der er en funktionel sammenhæng mellem fødevarevirksomheden og besøgsfaciliteterne.
»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde, uanset § 11 a, stk. 8, fastsætte rammer for overførsel af arealer i landzone til byzone, for veletablerede virksomheder som f.eks. produktionsvirksomheder hvis, virksomheden over en længere årrække har foretaget væsentlige investeringer i bebyggelse eller i produktion, og hvis virksomheden er beliggende i tilknytning til eksisterende nødvendig infrastruktur.««
[Stk. 3 omhandler fastsættelse af rammer i kommuneplanen for fødevarevirksomheder med besøgsfaciliteter uden direkte tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse. Stk. 4. Byudvikling for eksisterende produktionsvirksomheder]

16) Efter nr. 41 indsættes som nye numre:

»03. I § 11 b, stk. 2, ændres »§ 11 a, stk. 1, nr. 9« til: »§ 11 a, stk. 1, nr. 10 ««.
[Konsekvensændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 30]

»04. § 11 e, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) grundlaget for udpegning af naturområder, som skal indgå i Grønt Danmarkskort, jf. § 11 a, stk. 1, nr. 14, og § 11 a, stk. 2.«

[Konsekvensændring som følge af ændringen af reglerne om udpegning til Grønt Danmarkskort i lovforslagets § 1, nr. 31 og 35]

17) Efter nr. 49 indsættes som nyt nummer:

»05. I § 15, stk. 2, nr. 13, indsættes efter »og lignende«: », herunder bebyggelse i første række i transformationsområder,«.

18) I den foreslåede nr. 50 affattes nr. 14 således:

»14) krav om mekanisk ventilation, hvor luftindtag skal placeres i en højde, hvor grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening er overholdt til opførelse af ny bebyggelse til kontorformål og lignende og ved ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse til kontorformål og lignende,«.

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

19) I den under nr. 51 foreslåede ændring af § 15, stk. 10, ændres »15« til: »16«.

[Lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i § 1, nr. 50]

20) I den under nr. 52 foreslåede ændring af § 15 a, stk. 1, ændres »20 og 23« til »21 og 24«.

[Lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i § 1, nr. 50]

21) Efter nr. 52 indsættes som nyt nummer:

»06. I § 15 a, indsættes efter stk. 2, som nye stykker:

»Stk. 3. Lokalplaner, der tilvejebringes for arealer i et område, som i kommuneplanen er fastlagt som et transformationsområde, kan uanset stk. 1 udlægge arealer, som er belastet af støj fra eksisterende produktionsvirksomheder til boligformål, hvis

1) arealet er beliggende i første række mod produktionsvirksomhederne,

2) støjen på arealet ikke overskrider grænseværdier for støj med mere end 5 dB på den facade og udendørs opholdsarealer, der vender ud mod virksomheden,

3) lokalplanen fastsætter krav om isolering mod støj, der sikrer, at grænseværdier for støj indendørs med åbne vinduer er overholdt,

4) der i umiddelbar tilknytning til boligbebyggelsen er adgang til udendørs opholdsarealer, hvor grænseværdier for støj er overholdt, og

5) grænseværdier for støj kan overholdes for bagvedliggende boliger og udendørs opholdsarealer i tilknytning hertil.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal på ejendomme, der er omfattet af en lokalplans arealudlæg til boligformål, jf. stk. 3, lade tinglyse, at grænseværdier for støj kan være overskredet med op til 5 dB, jf. stk. 3, nr. 2.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter til stk. 5 og 6.

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

22) Efter nr. 52 indsættes som nyt nummer:

»07. I § 15 a, indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5) I forbindelse med planlægning for ferie- og fritidsanlæg med et særligt oplevelsesøkonomisk potentiale, og som ligger inden for støjkonsekvensområdet omkring forsvarets øvelsespladser og skyde-

og øvelsesområder, kan erhvervsministeren i helt særlige tilfælde og efter indhentet tilsagn fra Forsvarsministeriet tillade fravigelser af stk. 1, hvor støjbelastningen ikke overstiger LC, DEN 65 dB.««
Stk. 5-6 bliver herefter til 6-7.

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

23) Nr. 53 affattes således:

»**53.** Efter § 15 a indsættes:

»§ **15 b.** En lokalplan må kun udlægge arealer, der er belastet af lugt, støv eller anden luftforurening til boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v., hvis lokalplanen med bestemmelser om bebyggelsens højde og placering kan sikre den fremtidige anvendelse mod en sådan forurening.
Stk. 2. En lokalplan kan uanset stk. 1, udlægge arealer i konsekvensområder, jf. § 11 a, stk. 1, nr. 24, der er belastet af lugt, støv eller anden luftforurening til opførelse af ny bebyggelse til kontorformål og lignende, hvis planen ved bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger, jf. § 15, stk. 2, nr. 14, kan sikre, at grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening overholdes indendørs og på udendørs opholdsarealer.««

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

24) Efter nr. 53 indsættes som nyt nummer:

»**08.** I § 16 indsættes efter stk. 7 som stk. 8 og stk. 9:

»Stk. 8. I redegørelsen til lokalplanforslag som nævnt i § 15 b, stk. 2, skal der gøres rede for, hvordan planen tager højde for produktionsvirksomhederne indenfor erhvervsområdet. Redegørelsen skal så vidt muligt være tilvejebragt i dialog med produktionsvirksomhederne.
Stk. 9. I redegørelsen til lokalplanforslag som nævnt i § 15 a, stk. 3, skal indeholde de i stk. 8, nævnte forhold, samt oplysninger om støj i transformationsområdet.««

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

25) I den under nr. 55 foreslåede ændring i § 19, stk. 1, ændres »tidsbegrænses til maksimalt 3 år dog 10 år for studieboliger« til: »eller tidsbegrænses til maksimalt 3 år, dog 10 år for studieboliger,«.
[Lovteknisk præcisering]

26) I den under nr. 67 foreslåede ændring af § 26, stk. 2, ændres »18« til »19«.
[Lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 50]

27) Efter nr. 71 indsættes som nyt nummer:

»**09.** I § 29, stk. 3 indsættes efter »varetager.«: »Retten til at fremsætte indsigelse efter 1. pkt., gælder også for stiftsøvrigheden.««
[Hjemmel til at stiftsøvrigheden kan fremsætte indsigelse mod et lokalplanforslag]

28) I den under nr. 75 foreslåede affattelse af § 33, stk. 3, ændres »6. pkt.« til: »7. pkt.,«.
[Lovteknisk ændring]

29) Efter nr. 75 indsættes som nyt nummer:

»**10.** I § 33, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »6. pkt.« til »7. pkt.««
[Lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 75]

30) Efter nr. 81 indsættes som nyt nummer:

»**11. § 35 a.** Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde meddele tilladelse efter § 35 til udvidelse eller ændring af eksisterende vognmandsvirksomheder, der før 15. juni 2017 har ligget på stedet i en længere årrække.««

[Landzonetilladelse til eksisterende vognmandsvirksomheder]

31) I den under nr. 86 foreslåede ændring i § 36, stk. 1, nr. 14, der bliver til nr. 15, ændres »Byggeri« til: »Tilbygning med indtil 500 m² på en ejendom, jf. stk. 4 og § 37, stk. 1,«.

[Konsekvensændring]

32) Efter nr. 88 indsættes som nyt nummer:

»**12.** I § 36, stk. 1, nr. 16, som bliver nr. 19, ændres »nr. 15« til: »nr. 17««.

[Lovteknisk ændring]

33) Nr. 90 affattes således:

»**90.** I § 36, stk. 2, 1. pkt., ændres »13 og 14« til: »14 og 15««.

[Lovteknisk ændring]

34) Nr. 97 affattes således:

»**97.** I § 37 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Andre overflødiggjorte bygninger end de i stk. 1, nævnte, kan uden tilladelse efter § 35, stk. 1, tages i brug til håndværks- og industrivirksomhed, mindre butikker, liberale erhverv, forenings- og fritidsformål og en bolig, jf. dog stk. 4 og stk. 6, samt lager- og kontorformål m.v. hvis,

1) virksomheden eller boligen etableres i bestående bygninger, der ikke om- eller tilbygges i væsentligt omfang,

2) bygningen ikke er opført inden for de seneste 5 år, og

3) bygningen ikke er beliggende inden for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen eller i kystnærhedszonen uden for udviklingsområder««

Stk. 2-4 bliver herefter til 3-5.

[Lovteknisk præcisering]

35) Efter nr. 99 indsættes som nye nummer:

»**13.** I § 37 indsættes efter stk. 4, der bliver til stk. 5, som nye stykker:

»Stk. 6. Der kræves dog tilladelse efter § 35, stk. 1, til ændret anvendelse af bygninger som omhandlet i stk. 1 og 2 i følgende områder

1) statsligt og kommunalt udpegede støjkonsekvensområder omkring flyvepladser godkendt efter luftfartslovens § 55, lægehelikopterflyvepladser, militære flyvepladser, forsvarrets skydebaner, forsvarrets øvelsespladser og skyde- og øvelsesterræner og vindmøller,

2) de af kommunalbestyrelsen udpegede konsekvensområder omkring tekniske anlæg, vindmøller og støjende fritidsanlæg m.v., jf. § 11 a, stk. 1, nr. 26.««

[Følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger]

36) I den under nr. 101 foreslåede ændring af § 38 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

[Lovteknisk ændring]

37) I den under nr. 102 foreslåede ændring af § 40, stk. 1, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.
[Lovteknisk ændring]

38) Efter nr. 102 indsættes som nyt nummer:

»**14.** I § 40 indsættes efter stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. En bolig i et sommerhusområde kan uanset stk. 1, anvendes til kontinuerlig udlejning til skiftende brugeres korvarige ferieophold, når den samlede anvendelse i perioden ikke herved overstiger 9 uger.««

[Adgang til i vinterperioden at udleje sommerhuse til skiftende brugere uden pause]

39) I den under nr. 104 foreslåede ændring af § 49, stk. 3, ændres »nr. 21« til: »nr. 22«.

[Lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 50]

40) Nr. 112 affattes således:

»**112.** I § 58, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »jf. dog«: »§ 4 a, stk. 4, og««.

[Lovteknisk ændring]

Til § 2

1) Nr. 2 affattes således:

»**2.** I § 78, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »§ 65 a, stk. 2«: »og 5«, og i stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »65 a, stk. 1«: »og 4««.

[Lovteknisk ændring]

Til § 4

1) Stk. 1 affattes således:

»Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2017, jf. dog stk. 2.«

[Fastsættelse af dato for lovens ikrafttræden]

2) Efter stk. 4 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 5. Bekendtgørelse nr. 1093 af 11. september 2007 om afgrænsning af bymidter og bydelscentre, ophæves.«

[Konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 18]

Bemærkninger

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en lovteknisk ændring, idet nr. 20 som følge af lovforslagets § 1, nr. 32, ikke rykker.

Til nr. 2

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 3

Der er tale om en lovteknisk ændring, idet nr. 4 ved en fejl er udeladt i lovforslaget. Nr. 4 svarer til den gældende nr. 4.

Til nr. 4

I forlængelse af aftalen ”Danmark i bedre balance – Bedre rammer for kommuner, borgere og virksomheder i hele landet” blev der igangsat et tværministerielt udvalgsarbejde med henblik på at revidere regler vedrørende virksomheders miljøpåvirkning og undersøge muligheden for at indføre den såkaldte Hamborg-model med henblik på f.eks. placering af nye boliger på støjbelastede arealer i nærheden af eksisterende virksomheder, der ikke medfører en indskrænkning af virksomhedernes aktiviteter. Udvalget har også undersøgt, hvordan planlægningen kan tage højde for, at aktiviteter fra eksisterende produktionsvirksomheder ikke bliver begrænset.

Den foreslåede ændring i § 11 a, stk. 1, nr. 8, er fremsat bl.a. på baggrund af udvalgets rapport fra marts 2017. Der henvises i øvrigt til ændringsforslagets § 1, nr. 4, 6, 14, 18, 22, 23, 24, 33 og 34, der også omhandler ændringer som følge af udvalgets rapport.

Det foreslås i nr. 8, at indføre et krav om, at kommunalbestyrelsen som led i kommuneplanlægningen udarbejder retningslinjer der sikrer, at der ikke kan planlægges for boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v. på arealer og i højder, hvor Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening ikke kan overholdes. Såfremt en lokalplan kan sikre den fremtidige anvendelse mod en sådan forurening, vil der kunne ske planlægning, jf. den foreslåede § 15 b, stk. 1.

Ændringen medfører, at de miljøhensyn som kommunalbestyrelsen skal varetage i planlægningen, udvides fra alene at omhandle støj til også at omfatte lugt, støv og anden luftforurening.

Planloven regulerer ikke grænserne for virksomheders udledning af lugt, støv og anden luftforurening, men planlægningen skal ses i sammenhæng med de grænseværdier for belastning med lugt, støv og anden luftforurening, der fremgår af vejledninger og bekendtgørelser herom. Planloven indretter og henholder sig på den måde til de grænseværdier, der fremgår af Miljøstyrelsens vejledning og bekendtgørelser.

I praksis betyder det, at planlægningen skal sikre, at Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening kan overholdes for anvendelsen, i den højde og den placering på de arealer, der planlægges for. Bestemmelsen i nr. 8 vil indebære, at grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening skal være overholdt såvel på udendørs opholdsarealer og på facader, som i luften indendørs.

Bestemmelsen skal således f.eks. sikre, at fremtidige beboere kan åbne vinduerne i deres boliger, uden at de udsættes for lugt, støv eller anden luftforurening over Miljøstyrelsens grænseværdier. Da bestemmelsen skal sikre, at det forudsatte beskyttelsesniveau som anført i Miljøstyrelsens vejledninger og bekendtgørelser skal opretholdes ved planlægningen af anvendelsen på arealerne, vil bestemmelsen samtidig indebære, at produktionsvirksomheder ikke kan blive mødt af skærpede krav.

Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening er fastsat som udendørs værdier, der typisk skal være overholdt i 1½ meters højde. Hvis mennesker opholder sig i højere bygninger, gælder grænseværdien i den højde, hvor mennesker kan blive udsat for den forurenende luft. Det vil sige, at der kan være grunde tæt på en virksomhed, hvor grænseværdierne er overholdt i 1½ meters højde, men hvor grænseværdierne ikke nødvendigvis er overholdt, hvis der bygges i større højde. Bestemmelsen sikrer, at der på disse arealer ikke vil kunne bygges boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v. I modsætning til regulering af støj, hvor de vejledende grænseværdier er differentieret efter anvendelsen af arealerne, er grænseværdierne for støv og anden luftforurening (B-værdien) uafhængig af arealanvendelsen.

Dog foreslås det i § 1 nr. 9, at der som undtagelse til hovedreglen kan planlægges for etablering af kontorbyggeri og lignende indenfor konsekvensområder for erhvervsområder til produktionsvirksomheder med afskærmningsforanstaltninger i form af mekanisk ventilation og kontrolleret luftindtag, hvor bygningens luftindtag er placeret i en højde, hvor Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening er overholdt, og hvor grænseværdier er overholdt på alle udendørs opholdsarealer. Med den nævnte form for afskærmningsforanstaltning vil vinduerne i disse kontorbygninger og lignende ikke kunne åbnes, og personer der opholder sig i bygningerne vil derfor ikke kunne udsættes for lugt, støv og anden luftforurening over Miljøstyrelsens grænseværdier. Denne form for afskærmningsforanstaltning vil dog alene kunne anvendes for kontorbyggeri og ikke boliger, plejehjem, institutioner m.v.

Til nr. 5

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 6

I den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 22 er der tale om en lovteknisk ændring. Der henvises derfor til de foreslåede bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 24.

Den foreslåede nr. 23 indebærer, at kommunalbestyrelsen som led i kommuneplanlægningen skal udarbejde retningslinjer for beliggenheden af erhvervsområder, herunder erhvervshavne, der skal forbeholdes produktionsvirksomheder, transport og logistikvirksomheder og friholdes for anden anvendelse uden tilknytning til disse virksomheder. Transport og logistikvirksomheder vil kunne være beliggende i erhvervsområder fordi de i høj grad understøtter produktionsvirksomheders rammevilkår.

Med produktionsvirksomheder forstås virksomheder omfattet af godkendelsesbekendtgørelsen, maskinværkstedsbekendtgørelsen og virksomheder anført på brugerbetalingsbekendtgørelsens bilag 1, dog ikke husdyrbrug. Definitionen af produktionsvirksomheder indebærer, at de erhvervsområder, der kan udpeges til produktionsvirksomheder, skal forbeholdes virksomheder med en vis miljøbelastning og f.eks. med investeringer knyttet til deres beliggenhed og som derfor ikke kan flyttes uden væsentlige omkostninger eller med en vigtig funktion så som containerterminaler, færgeterminaler, bilterminaler, bulkterminaler, transport og logistikvirksomheder m.v., der falder ind under godshavneaktiviteter. Udpegningen kan således ikke omfatte områder til virksomheder som pizzeriaer, cafeer, restauranter m.v., der kan indpasses i de øvrige byområder.

I mange erhvervsområder sker der over tid en ændring af sammensætningen af virksomheder, hvor mere kontorlignende arbejdspladser erstatter de produktionsvirksomheder, som områderne oprindeligt blev udpeget til. Derfor kan det i nogle tilfælde være hensigtsmæssigt at afgrænse udpegningen til dele af erhvervsområdet, hvor der reelt stadig er eksisterende produktionsvirksomheder, som har behov for beskyttelse mod miljøkonflikter. Ved udpegningen af arealer til produktionsvirksomheder skal hensynet til adgangen til og fra den overordnede infrastruktur herunder havne også inddrages.

Den foreslåede nr. 24 indebærer, at kommunalbestyrelsen som led i kommuneplanlægningen skal udpege retningslinjer for konsekvensområder omkring erhvervsområder for produktionsvirksomheder.

Kommunalbestyrelsen kan afgrænse konsekvensområder som en fast grænse på mindst 500 meter omkring de udpegede erhvervsområder for produktionsvirksomheder. Denne grænse svarer til den afstand, der normalt anvendes i planlægningen for særligt forurenende virksomheder (miljøklasse 7) og for planlægningen omkring risikovirksomheder. Dette sikrer, at Miljøstyrelsens grænseværdier for støj, lugt, støv og anden luftforurening kan overholdes, så det ikke giver grundlag for at skærpe vilkårene for virksomhederne efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven om miljøgodkendelser og påbud.

Kommunalbestyrelsen kan også afgrænse konsekvensområder ud fra en konkret vurdering af, hvilken forureningsbelastning de pågældende virksomheder har og virksomhedernes udviklingsbehov. I praksis kan der tages udgangspunkt i virksomhedernes gældende miljøvilkår som følge af miljøgodkendelser m.v. og på den baggrund fastlægges mere præcise krav til planlægningen der sikrer, at Miljøstyrelsens grænseværdier for støj, lugt, støv og anden luftforurening kan overholdes, så det ikke giver grundlag for at skærpe vilkårene for virksomhederne efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven om miljøgodkendelser og påbud. I forbindelse med udpegning af konsekvensområder bør kommunerne inddrage virksomhedernes synspunkter.

For produktionsvirksomheder med stor miljøbelastning kan der være behov for et større konsekvensområde for at tage højde for virksomhedernes drift- og udviklingsmuligheder. Uanset hvilken metode der benyttes, vil det være et krav, at der ikke planlægges for boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v. i områder eller i de højder, hvor Miljøstyrelsens grænseværdier for støj, lugt, støv eller anden luftforurening ikke kan overholdes.

Planlovens § 15 a, stk. 1, indeholder et forbud mod at planlægge for støjfølsom anvendelse på støjbelastede arealer, medmindre anvendelsen kan sikres mod støjgener. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der som udgangspunkt ikke udlægges ny støjfølsom anvendelse som f.eks. boligbebyggelse, hvor boligerne bliver belastet med uacceptabel støj. Samtidig er det målet at hindre, at eksisterende virksomheder begrænses som følge af byudvikling.

Planlovens § 15 a, stk. 2, giver mulighed for at udpege såkaldte omdannelsesområder, hvor der tillades at planlægning for støjfølsom anvendelse, selvom støjen er 5 dB over de vejledende grænseværdier, så længe der er sikkerhed for, at støjen bliver nedbragt indenfor en 8 års periode. Flere kommuner har imidlertid ønsker om, at kunne planlægge for støjfølsom anvendelse på særlige attraktive og centralt beliggende arealer i byerne f.eks. i havneområder, hvor støjen er over de vejledende grænseværdier, og hvor der fortsat er velfungerende virksomheder, som ikke forventes at flytte, og hvor støjen derfor ikke kan nedbringes indenfor en 8 års periode.

Det foreslås derfor i nr. 25, at der indføres en undtagelsesbestemmelse i forhold til planlægning for støjfølsom anvendelse på støjbelastede arealer indenfor såkaldte transformationsområder.

Efter bestemmelsen i nr. 25, kan kommunalbestyrelsen som led i kommuneplanlægningen udpege retningslinjer for transformationsområder på støjbelastede arealer indenfor konsekvensområder omkring udpegede produktionsvirksomheder, hvor der er særlige interesser for at udnytte arealerne til byformål – dvs. på områder hvor der efter den gældende planlov ikke er muligt at opføre boliger. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen vil kunne udpege op til to transformationsområder hvert 4. år i forbindelse med revisionen af kommuneplanen, jf. planlovens § 23 a, stk. 2. Efter sidste led i nr. 25, vil kommunalbestyrelsens inden for den 4. årlige periode kunne udpege et nyt transformationsområde forudsat, at der er givet byggetilladelse svarende til 80 % af byggeretten i et af de udpegede områder.

Transformationsområder vil typisk omfatte ældre erhvervsområder i de centrale dele af byerne. Det kan f.eks. være havneområder eller nedlagte slagterier og kraftværker. Transformationsområderne er desuden karakteriseret ved at være områder af byen, hvor der er særlig efterspørgsel efter attraktivt beliggende arealer og dermed stærke økonomiske incitament for grundejere, herunder kommuner og bygherrer, til at skabe blandede byudviklingsområder med høj tæthed, men hvor nærheden til blivende produktionsvirksomheder medfører mindre overskridelser af de vejledende grænseværdier for støj. Transformationsområderne – ikke mindst havnene – vil samtidig være kendetegnet ved at rumme velfungerende virksomheder, hvor placeringen i havnen er central i forhold til transport af varer til og fra Danmark samt for fiskerierhvervet.

For at udpege transformationsområder skal der være en særlig byudviklingsinteresse knyttet til områder. Det kan f.eks. være havneområder, hvor nærheden til vandet er attraktiv i forhold til etablering af boliger fremfor kontorer

Et område vil kun kunne udpeges som transformationsområde, hvis området støder op til produktionsvirksomheder, dvs. ligger i 1. række mellem det udpegede område til produktionsvirksomheder og bagvedliggende byområder. Transformationsområder vil således ikke kunne udpeges på arealer belastet af støj over Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for støj fra veje, jernbaner, flyvepladser, vindmøller, skydebaner m.v. Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening skal være overholdt indenfor transformationsområder og ved fremtidig anvendelse indenfor transformationsområder.

Den foreslåede nr. 26 vil give kommunalbestyrelsen mulighed for at udpege konsekvensområder omkring anlæg i landzone, som ønskes beskyttet mod miljøkonflikter som følge af planlægning for boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v. på naboområderne. Det er beskyttelsehensynet, der vil afgøre, om der vil kunne udpeges konsekvensområder. Konsekvensområder vil f.eks. kunne udpeges omkring biogasanlæg, private flyvepladser eller eksisterende vindmøller, i det omfang udpegningen kan begrundes i hensynet til at sikre anlægget eller virksomheder mod miljøkonflikter. Bestemmelsen i nr. 26 åbner endvidere for, at kommunalbestyrelsen kan udpege konsekvensområder omkring eksisterende vindmøller, hvor der ikke tidligere har været udpeget konsekvensområder.

Udpegningen af konsekvensområderne, som foretages i kommuneplanen, vil være bindende i forhold til kommunalbestyrelsens egne dispositioner. De umiddelbare rettigheder til anvendelsen af overflødiggjorte bygninger i § 37, stk. 1, og den i ændringsforslaget foreslåede stk. 2, vil ikke finde anvendelse inden for de udpegede konsekvensområder. Ved kommunalbestyrelsens vurdering af, om der vil kunne gives landzonetilladelse, skal der lægges vægt på at undgå miljøkonflikter i forhold til de anlæg, som er udgangspunktet for konsekvensområdet.

Udmøntningen af planlovsaftalen i lovtekst er sket med udgangspunkt i gældende praksis for statens tilsyn med kommunernes planlægning, og formålet har været at skabe klare regler for kommunernes administration.

I lovforslagets nr. 39 foreslås det i stk. 6, at kommunalbestyrelsen, kun kan udlægge et nyt areal til byzone, hvis der samtidig udtages et andet areal med tilsvarende størrelse udlagt til byzone. I lovforslaget nr. 39 foreslås det samtidig i stk. 7, at kommunalbestyrelsen kan udlægge et nyt areal til byzone uden samtidig at udtage et andet areal med en tilsvarende størrelse udlagt til byzone, hvis der i den 12-årige planperiode er et dokumenteret behov for at udlægge yderligere arealer til byzone. Det foreslås endelig af lovforslagets nr. 39, stk. 13, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens metoder til at dokumentere behovet for at udlægge yderligere arealer til byzone.

Denne ordning har givet anledning til kritik, da den vil kunne indebære en utilsigtet begrænsning, navnlig i forhold til reglerne for omfordeling af arealer. Lovforslaget rummer endvidere ikke i tilstrækkelig grad muligheden for at imødekomme en differentieret regulering, der tager hensyn til lokale behov.

For ikke at skabe uhensigtsmæssige begrænsninger for kommunernes planlægning for byudvikling, foreslås det i ændringsforslaget at ændre lovforslagets regler om omfordeling af byzonearealer, så der gives mulighed for en større fleksibilitet.

I ændringsforslagets § 11 a, stk. 6, foreslås det således præciseret, at kommunalbestyrelsen får adgang til at omfordele allerede udlagte arealer til byvækst. Kommunalbestyrelsen vil med forslaget således få mulighed for at udlægge nye arealer til byzone, så længe der samtidig udtages andre tilsvarende arealer, der allerede er udlagt til byzone, men endnu ikke er udnyttet.

Hensynet med ændringsforslaget er at give kommunalbestyrelsen en vis grad af fleksibilitet. Det er således ikke hensigten, at omfordelingen skal ske som en opgørelse af arealstørrelserne i nøjagtig 1:1. Omfordelingsprincippet er til for at give kommunalbestyrelsen mulighed for at prioritere de aktuelle og mest attraktive arealudlæg til byzone i kommuneplanen og samtidig ophæve uaktuelle udlæg af ca. tilsvarende størrelse i ha.

Ud over muligheden for at omfordele arealer til byvækst foreslås det, at kommunalbestyrelsen også efter den foreslåede stk. 7, vil kunne udlægge nyt byzoneareal for at dække det forventede behov for yderligere arealer til byvækst i den 12-årige planperiode, jf. planlovens § 11, stk. 1. Hvis kommunalbestyrelsen ønsker at udlægge nye arealer til byvækst uden at kompensere med et tilsvarende areal et andet sted i kommunen, skal kommunalbestyrelsen således dokumentere, at der i den 12-årige planlægningsperiode er behov for yderligere areal til byvækst end de allerede udlagte. Mulighederne for byomdannelse og fortætning af allerede udlagte arealer skal indgå i vurderingen af behovet for udlæg af nye arealer til byvækst.

Det foreslås i den forbindelse, jf. ændringsforslagets § 1, nr. 6, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de metoder, som kommunerne skal anvende til opgørelse af det forventede arealbehov i planperioden.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring af ændringsforslagets nr. 7. Den foreslåede § 11 a, stk. 9, i lovforslaget om kommuneplanretningslinjer for fødevarer virksomheder med besøgsfaciliteter, flyttes til § 11 b, stk. 2, der omfatter fastsættelse af rammer for lokalplanlægningen i kommuneplanen.

Til nr. 9

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 10

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 11

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 12

I § 11 a, stk. 12, foreslås, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for de metoder, som kommunalbestyrelsen i henhold til stk. 7, skal anvende til opgørelse af det forventede arealbehov i den 12-årige planperiode. Endvidere vil der efter stk. 12, kunne fastsættes bestemmelser om adgangen til, at fravige metoden på baggrund af et dokumenteret behov for at udlægge yderligere arealer til byvækst eller ved opgørelse af rummeligheden, hvor f.eks. rummelighed i mindre bysamfund i tilbagegang ikke medregnes.

Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at opgørelsen til brug for dokumentation af behovet for yderligere udlæg skal tage udgangspunkt i alment accepterede kilder, som f.eks. oplysninger fra Danmarks Statistik om befolkningsudvikling, byggeaktivitet, beskæftigelse m.v. og standardiserede opgørelser af ubenyttede arealer i kommuneplanen. Metoden skal være tilstrækkelig fleksibel til, at en kommune sikres tilstrækkelige udviklingsmuligheder.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 41.

Til nr. 14

Det foreslås i § 11 b, stk. 1, nr. 14, at der fremover skal fastsættes rammer for lokalplanens indhold med hensyn til sikring af, at erhvervsarealer langs motorvejen skal prioriteres til transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder.

Bestemmelsen fastsætter, at det ved lokalplanlægning af erhvervsområder langs motorveje gennem anvendelsesbestemmelser sikres, at disse prioriteres til transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder. Med transport- og logistikvirksomheder menes virksomheder, hvis udviklingsmuligheder er afhængig af god tilgængelighed til det overordnede vejnet, og som primært genererer godstransporter, der så vidt muligt skal ledes uden om bymæssige bebyggelse. Der er samtidigt tale om virksomheder med behov for bygninger til lager, oplagsplads, rangerområder m.v., som gør dem pladskrævende.

Der skal prioriteres plads til transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder i erhvervsområder langs motorveje, så de erhverv, der har tung trafik sikres en placering tæt på motorvejenes til- og frakørsler. Derudover kan der planlægges for, at andre erhverv end transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder kan placeres i erhvervsområderne langs motorveje under hensyntagen til en effektiv transportafvikling, herunder så det f.eks. undgås at blande tung transport med personbiler mv.

Det skal i planlægningen så vidt muligt undgås at lede godstransport gennem tætbefolkede områder i byen. I tilfælde, hvor et erhvervsområde ved en motorvej ligger tæt på centrum, og hvor omgivelserne har bymæssig og tæt befolket karakter, kan hensynet til at undgå tung trafik således betyde, at erhvervsområder prioriteres til andet end transport- og logistikvirksomheder og andre transporttunge virksomheder. Erhvervsarealer langs motorveje i hovedstadsområdet, som samtidigt er udpeget som stationsnære områder, vil fortsat kunne anvendes til de formål, som følger af Fingerplanen. Endvidere vil det være muligt for kommunalbestyrelsen at udarbejde en ny lokalplan til andre formål, så længe det kan ske inden for de nuværende kommuneplanrammer.

Den foreslåede nr. 15 fastsætter, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte rammer for lokalplanlægningen, inden for konsekvensområder omkring produktionsvirksomheder samt for transformationsområder. Hvis udpegningen af konsekvensområder, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1, nr. 24, er foretaget som en 500 meter afgrænsning uden nogen nærmere vurdering af miljøforholdene, skal retningslinjerne fastlægge et krav om, at der skal foretages en vurdering af, hvilke effekter den planlagte anvendelse i konsekvensområdet eller transformationsområdet, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1, nr. 25, vil have for produktionsvirksomhedernes gældende og fremtidige miljøvilkår. Er afgrænsningen af konsekvensområder foretaget ud fra en konkret vurdering af produktionsvirksomhedernes miljøvilkår, skal rammerne fastlægge de begrænsninger for byggeriets udformning (f.eks. højde), placering på grunden (afstand) m.v. og for støj, herunder de evt. afskærmningsforanstaltninger jf. § 15 a, stk. 1 m.v., som sikrer, at Miljøstyrelsens grænseværdier kan overholdes, så det ikke giver grundlag for at skærpe vilkårene for virksomhederne efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven om miljøgodkendelser og påbud.

Til nr. 15

I § 11 b, stk. 3, foreslås det, at kommunalbestyrelsen, uanset lovforslagets § 11 a, stk. 8, i særlige tilfælde kan planlægge for udvidelse af eksisterende fødevarer virksomheder, som udspringer af en produktion knyttet til landbrugs- og fiskeriprodukter, som har udviklet sig til attraktioner for borgere og turister. Det kan være fødevarer virksomheder som mikrobryggerier, vin- og alkoholproducenter, lokalt produceret eller forarbejdet frugt, grønt, kød- og mejeriprodukter, der ønsker at etablere eller udvide faciliteter til besøgsturisme, der har en naturlig sammenhæng med den eksisterende fødevarerproduktion. Bestemmelsen retter sig mod virksomheder, der har behov for bygningsudvidelser, der ligger ud over, hvad der kan gives landzonetilladelse til. Andre nationale interesser som landskab, kulturarv m.v. vil fortsat kunne tale for en indsigelse i den konkrete sag.

Det følger af den første betingelse i nr. 1, at fødevarer virksomheden skal udspringe af en produktion knyttet til lokale råvarer og stadig basere produktionen på råvarer fra landbruget. Med landbruget menes, at produktionen skal være baseret på landbrugs- og/eller fiskeriprodukter. I nr. 2, stilles der krav om, at fødevarer virksomheden har eksisteret på stedet i mindst 5 år. I nr. 3, stilles der krav om, at fødevarer virksomheden ønsker at etablere eller udvide faciliteter til besøgsturisme, som bidrager til områdets turisme. I nr. 4, stilles der krav om, at der er en funktionel sammenhæng mellem fødevarer virksomheden og besøgsfaciliteterne.

I lovforslagets § 11 a, stk. 8, foreslås det, at al byudvikling skal ske i byzone og i direkte tilknytning til eksisterende byområder og bebyggelse. Formålet med dette »indefra- og ud princip« er at undgå spredt bebyggelse ved byerne og landzonen generelt og derved at fremme at investeringer i infrastruktur, herunder veje, energiforsyning, kloakering mv. foretages samfundsøkonomisk effektivt samt undgå miljøkonflikter i det åbne land, hvor landbruget har behov for gode rammer for deres produktion. Uden direkte tilknytning til byerne er der dog flere steder gennem årene etableret virksomheder, hvor der er foretaget væsentlige investeringer i bygninger mv. over en længere årrække. Det kan f.eks. være mellemstore produktionsvirksomheder, der er udvidet ad flere omgange på baggrund af

landzonetilladelser eller store virksomheder, der allerede er udvidet væsentligt på baggrund af en lokalplan.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde gives mulighed for at tilvejebringe lokalplaner, der overfører arealerne, hvor disse virksomheder er beliggende, til byzone, således at det kan sikres, at virksomhederne kan udvide på den pågældende lokalitet. Overførslen til byzone sker ved lokalplanlægning for virksomheden og dens udvidelse.

Forslag til bestemmelsen i § 11 b, stk. 4, retter sig mod virksomheder, der har behov for bygningsudvidelser, der ligger ud over, hvad der kan gives landzonetilladelse til. Det kan f.eks. dreje sig om mellemstore produktionsvirksomheder, hvor der over en længere årrække er foretaget væsentlige investeringer i bebyggelse eller produktionsanlæg, som kun vanskeligt kan flyttes til en anden lokalitet. Forslaget til stk. 3 har således fokus på virksomheder, der af historiske årsager ligger på det pågældende sted, og som gennem årene har foretaget betydelige investeringer på stedet.

Det er fortsat ikke hensigten, at der generelt skal være mulighed for udlæg af arealer til større udvidelse af eksisterende virksomheder i det åbne land. Det skal som hovedregel fortsat henvises til erhvervsområder i byerne, der er indrettet til formålet.

Stk. 4, er således ikke rettet mod nyetablerede virksomheder, som allerede i forbindelse med etableringen vil kunne forudses at få behov for større udvidelser. Det forhold, at en virksomhed er etableret i en overflødig bygning og evt. i den forbindelse har foretaget ombygning og/eller udvidelse med 500 m² uden landzonetilladelse, kan ikke i sig selv begrunde, at bestemmelsen i stk. 3 kan bringes i anvendelse.

Ved planlægningen for udvidelse af de i stk. 4 nævnte eksisterende virksomheder skal i øvrigt samme planlægningsmæssige hensyn lægges til grund, som normalt indgår i de planlægningsmæssige overvejelser, herunder hensyn til jordbrugserhvervet, miljøbeskyttelse og landskabelige interesser, trafikale hensyn og infrastruktur, samt øvrige nationale interesser, jf. lovforslagets § 29, stk. 1, 1. pkt. I denne forbindelse vil der også skulle ske en afvejning af, om det ud fra en samlet samfundsøkonomisk vurdering vil blive dyrere for kommunen at planlægge for en forbliven på stedet frem for at placere virksomheden i et udlagt erhvervsområde i en by.

Det vil således i almindelighed være en forudsætning for at kunne planlægge for udvidelse af de i stk. 4 nævnte virksomheder, at der i forvejen er tilstrækkelig infrastruktur og offentlig service, så virksomhedens udvidelse ikke forudsætter eller vil medføre behov for nye offentlige investeringer i f.eks. større veje eller veje med større bæreevne, kloakering, kollektiv trafik m.v. Således er bestemmelsen ikke møntet på en virksomhed, der har behov for betydelig tung transport på steder, hvor det eksisterende vejnet vurderes ikke at kunne bære dette, ligesom det f.eks. ikke er møntet på vognmandsvirksomheder, der som hovedregel bør henvises til udlagte erhvervsområder i byerne.

Til nr. 16

Der er for så vidt angår nr. 03 tale om en konsekvensændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 30. For så vidt angår nr. 04 er der tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af reglerne om Grønt Danmarkskort i lovforslagets § 1, nr. 31 og 35.

Til nr. 17

Den foreslåede ændring i § 15, stk. 2, nr. 13, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse om lokalplanlægning til boligformål i et transformationsområde, som er belastet med støj, jf. § 15 a, stk. 3.

I planlovens § 15, stk. 2 nr. 13, fremgår bl.a., at der i en lokalplan kan fastsættes krav om afværgeforanstaltninger som betingelse for ibrugtagen af ny bebyggelse. Den foreslåede ændring af nr. 13, vil betyde, at der i en lokalplan kan fastsættes krav om, at bebyggelse til boligformål i første række i et transformationsområde kan anvendes som afskærmningsforanstaltning mod støj. Der vil således kunne stilles krav om opførelse af afskærmende bebyggelse mod støj, før ibrugtagning af ny bebyggelse til boligformål for de bagvedliggende boliger, dvs. de boliger der ikke ligger i første række mod produktionsvirksomhederne.

I forbindelse med opførelse af bebyggelse efter de foreslåede bestemmelser i § 15 a, stk. 3, og § 15, stk. 2, nr. 3, vil det være bygherren, der skal afholde udgifterne til afværgeforanstaltninger og ikke produktionsvirksomheder, som bebyggelsen ligger op til.

Til nr. 18

Den foreslåede § 15, stk. 2, nr. 14, fastsætter, at der i lokalplaner kan optages bestemmelser om afskærmningsforanstaltninger for støv, lugt og anden luftforurening ved planlægning til opførelse af ny bebyggelse til kontorformål og lignende, f.eks. showrooms, liberale erhverv og serviceerhverv, i form af mekanisk ventilation, hvor luftindtaget placeres i en højde, hvor Miljøstyrelsens grænseværdier er overholdt. Dette vil indebære, at vinduerne i bygningen ikke vil kunne åbnes, så personer der opholder sig i bygningen ikke udsættes for uforsvarlig støv, lugt og anden luftforurening over Miljøstyrelsens grænseværdier. For alle udendørsopholdsarealer vil grænseværdierne skulle overholdes.

Nr. 14 gælder alene ved opførelse af ny bebyggelse til kontorbebyggelse og ved ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse til kontorformål og lignende i konsekvensområder, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1, nr. 24. Bestemmelsen vil således ikke kunne anvendes for boliger, institutioner, rekreative formål m.v.

Det henvises i øvrigt til bemærkningerne i ændringsforslagets § 1, nr. 9, hvor afskærmningsforanstaltninger for støv, lugt og anden luftforurening også behandles.

Til nr. 19

Der er tale om en lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 50.

Til nr. 20

Der er tale om en lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 50.

Til nr. 21

Det foreslås i § 15 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen i et transformationsområde kan udarbejde lokalplaner, der udlægger støjbelastede arealer til boliger. Den foreslåede ændring i stk. 3, indebærer, at kommunalbestyrelsen kan fravige planlovens § 15 a, stk. 1, om, at kommunalbestyrelsen ikke må udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, medmindre der foretages afskærmningsforanstaltninger.

Bestemmelsen vil give mulighed for at bygge nye boliger i første række mod en produktionsvirksomhed, på varigt støjbelastede områder indenfor særligt udpegede transformationsområder, hvor støjen kan være op til 5 dB over Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for støj.

Bestemmelsen vil alene gælde bygninger i ”første række” mod produktionsvirksomheder, og hvor overskridelsen er begrænset til boligbyggeriets facade, der vender mod virksomhederne, jf. den foreslåede stk. 3, nr. 1 og nr. 2. Bygninger og udendørs opholdsarealer, der etableres bag ved 1. række skal leve op til Miljøstyrelsens grænseværdier. Bestemmelsen skal således muliggøre, at der kan etableres én række af nye boliger f.eks. på et havneområde, der med støjisolering kan fungere som en støjskærm for de øvrige bagvedliggende boliger og opholdsarealer i området.

Det vil være en forudsætning at støjisolere boligen, så det sikres, at et nærmere fastsat indendørs støjkraft er overholdt med åbne vinduer, jf. nr. 3.

Der gives mulighed for, at de vejledende grænseværdier for støj kan overskrides på udvalgte udendørs opholdsarealer, f.eks. på altaner vendt mod virksomhederne, med op til 5 dB over de vejledende grænseværdier for støj, under forudsætning af, at der fortsat er adgang til andre udendørs opholdsarealer, f.eks. gårdrum, hvor de vejledende grænseværdier er overholdt, jf. nr. 4.

I stk. 4, foreslås det, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at lade det tinglyse på de ejendomme, der i en lokalplan for et transformationsområde med hjemmel i stk. 3 udlægges til boligformål, at vejledende grænseværdier for støj kan være overskredet med op til 5 dB. Baggrunden for bestemmelsen er, at købere og andre rettighedshavere skal gøres særligt opmærksomme på, at ejendommen er beliggende i et støjbelastet område, hvor støjen kan være op til 5 dB over gældende grænseværdier. Ligeledes bør ejere, der lejer ud oplyse lejerne om de særlige støjregler. Kommunalbestyrelsen skal efter planlovens § 54 b indberette forslag til, og endeligt vedtagne lokalplaner til PlansystemDK, bl.a. for at offentligheden kan gøre sig bekendt med oplysninger i en plan. Der er ikke krav om, at lokalplaner skal tinglyses på de ejendomme, der er omfattet af planen. Stk. 4, er således en yderligere forpligtelse for kommunen. Tinglysningen tjener et informativt formål og er ikke en gyldighedsbetingelse i forhold til lokalplanen og dens indhold

Som følge af stk. 3, vil der ske en supplerings af anvisningerne i et tillæg til Miljøstyrelsens vejledning om støj fra virksomheder, herunder fastsættelse af grænseværdier for støj, som skal være overholdt indendørs med åbne vinduer.

Til nr. 22

Det foreslås i § 15 a, stk. 5, at erhvervsministeren i helt særlige tilfælde kan meddele tilladelse til, at der i områder med et særligt oplevelsesøkonomisk turismepotentiale, som er beliggende nær forsvarrets øvelsespladser og skyde- og øvelsesområder, gives mulighed for at fravige de vejledende grænseværdier for støj for at opføre ferie- og fritidsanlæg.

Det er en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at erhvervsministeren har indhentet tilsagn fra Forsvarsministeriet. Dette fordi det er en væsentlig national interesse at sikre, at byudvikling omkring forsvarrets arealer ikke medfører begrænsninger af forsvarrets øvelsesaktiviteter på kort eller lang sigt.

Baggrunden for stk. 5, er, at forsvarrets øvelsespladser og skyde- og øvelsesområder ofte ligger i kystnære områder med særlige herlighedsværdier. I disse områder kan muligheden for at etablere turismefaciliteter være af væsentlig betydning for den lokale beskæftigelse i turismeindustrien. Med stk. 5, foreslås det derfor, at der åbnes op for at tillade etablering af f.eks. et hotel eller lignende

overnatningsmuligheder. Konkret foreslås det, at erhvervsministeren i helt særlige tilfælde kan meddele tilladelse til planlægning for denne type ferie- og fritidsanlæg i områder, hvor støjbelastningen ikke overstiger $LC, DEN = 65 \text{ dB}$.

Med særligt oplevelsesøkonomisk turismepotentiale skal forstås hoteller mv., som understøtter den lokale turisme og giver et væsentligt bidrag til et områdes samlede turismeudbud.

Bestemmelsen giver ikke mulighed for etablering af sommerhuse, institutioner, boliger, m.v. og ej heller tilladelse til helårsanvendelse af sådanne.

Til nr. 23

Den foreslåede § 15 b, stk. 1, skal sikre, at der ikke kan opføres boliger, institutioner, kontorer, rekreative formål m.v. i områder og i højder, som er belastet af lugt, støv og anden luftforurening over Miljøstyrelsens grænseværdier.

I stk. 2, foreslås det, at en lokalplan kan udlægge arealer belastet af lugt, støv og anden luftforurening til opførelse af ny bebyggelse til kontorformål og lignende, f.eks. showrooms, liberale erhverv og serviceerhverv, hvis planen med bestemmelser om etablering af afværgeforanstaltninger, jf. den foreslåede § 15, stk. 2, nr. 14 i ændringsforslaget, kan sikre den fremtidige anvendelse mod forureningsbelastning. Stk. 2 vil alene omfatte udlæg af arealer til kontorformål og lignende i konsekvensområder omkring eksisterende produktionsvirksomheder, og ikke boliger, institutioner, rekreative formål m.v.

Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening er fastsat som udendørs værdier, der typisk skal være overholdt i $1\frac{1}{2}$ meters højde. Hvis mennesker opholder sig i højere bygninger, gælder grænseværdien i den højde, hvor mennesker kan blive udsat for den forurenende luft. Det vil sige, at der kan være arealer tæt på en virksomhed, hvor grænseværdierne er overholdt i $1\frac{1}{2}$ meters højde, men hvor grænseværdierne ikke nødvendigvis er overholdt, hvis der bygges i større højde. Bestemmelsen omhandler alene arealudlæg til nye boliger, institutioner, kontorer, rekreative anvendelser mv., og bestemmelsen har derfor ikke indflydelse på den måde lugt fra eksisterende virksomheder reguleres ift. eksisterende boliger, jf. Miljøstyrelsens lugtvejledning.

Afskærmningsforanstaltning for kontorbygninger i form af mekanisk ventilation med kontrolleret luftindtag placeret i en højde, hvor Miljøstyrelsens grænseværdier for lugt, støv og anden luftforurening er overholdt kan sikre, at ventilationsluften i bygningen ikke er forurenede med støv, lugt eller anden luftforurening, jf. den foreslåede § 15, stk. 2, nr. 14. Det vil dog fortsat være et krav, at grænseværdier for støv, lugt og anden luftforurening er overholdt på alle udendørs opholdsarealer, herunder altaner.

Afskærmning af bygninger ved kontrolleret luftindtag betyder, at det ikke vil være muligt at åbne vinduerne. Med henblik på at sikre, at beboerne kan åbne vinduerne i deres boliger, uden at de udsættes for lugt, støv eller anden luftforurening over Miljøstyrelsens grænseværdier foreslås det, at stk. 2, ikke finder anvendelse for boliger, institutioner, rekreative formål m.v., men alene begrænses til kontorbyggeri. De nævnte afskærmningsforanstaltninger vil alene kunne anvendes til kontorbyggeri i konsekvensområder omkring produktionsvirksomheder i erhvervsområder, hvor der er særligt pres på arealerne og kommunalt ønske om byudvikling i form af kontorbyggeri.

Til nr. 24

Den foreslåede § 16, stk. 8, fastsætter, at redegørelsen til et lokalplanforslag, som foreslået i § 15 b, stk. 2, for et konsekvensområde skal indeholde oplysninger om, hvordan planen tager højde for

produktionsvirksomhederne i området. Det kan f.eks. være oplysninger om, hvordan etablering af støjafskærmninger kan sikre, at Miljøstyrelsens grænseværdier er overholdt, så det ikke giver grundlag for at skærpe vilkårene for virksomhederne efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven om miljøgodkendelser og påbud. Redegørelsen skal ligeledes indeholde en vurdering af, hvordan lokalplanen tager højde for virksomhedernes drifts- og udviklingsmuligheder.

Redegørelsen skal udarbejdes af kommunalbestyrelsen, men det vil være mest hensigtsmæssigt, at berørte produktionsvirksomheder inddrages i arbejdet, hvis de er villige til at medvirke, eller som minimum at de berørte produktionsvirksomheder forelægges et udkast i god tid inden den offentliggøres.

Den foreslåede stk. 9, fastsætter, at redegørelsen til et lokalplanforslag, for et transformationsområde, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1, nr. 25, skal indeholde de samme oplysninger som den foreslåede stk. 8, samt redegøre for oplysninger om støjforhold og støjkilders påvirkning af boligerne i et transformationsområde.

Til nr. 25

Der er tale om en lovteknisk præcisering i lovforslagets § 1, nr. 55.

Til nr. 26

Der er tale om en lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 50.

Til nr. 27

Efter planlovens § 29, stk. 3 kan en statslig myndighed fremsætte indsigelse mod et lokalplanforslag. Statslige myndigheder omfatter også centrale og decentrale myndigheder som f.eks. stiftsøvrigheden. Med lovforslagets § 1, nr. 71 foreslås det, at det fremover vil være en minister, og ikke centrale og decentrale myndigheder, der fremsætter indsigelser mod et lokalplanforslag.

Den foreslåede ændring i § 29, stk. 3, medfører, at stiftsøvrigheden også fremover kan fremsætte indsigelse efter planlovens § 28 mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som stiftsøvrigheden som myndighed varetager. Baggrunden for ændringen er at afspejle den særlige rolle som kirken har i det danske samfund og sikre, at den kommunale planlægning tager hensyn til kirkerne som del af den danske kulturarv.

Til nr. 28

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 29

Der er tale om en lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 75.

Til nr. 30

Kommunalbestyrelserne kan efter planloven meddele landzonetilladelse til etablering af vognmandsvirksomheder baseret på en konkret afvejning af, om tilladelsen vil være forenelig med de interesser planlovens landzonebestemmelser tilsigter at varetage, herunder f.eks. hensyn til at undgå spredt bebyggelse, hensyn til landskab og miljø, udnyttelse af eksisterende infrastruktur m.v.

Større vognmandsvirksomheder bør som hovedregel henvises til planlagte erhvervsområder i byerne. Det skyldes, at etablering af større vognmandsvirksomheder i landzone kan medføre en væsentlig ændring i det omgivende miljø, hvilket bl.a. kan genere naboer. Vognmandsvirksomheder kan typisk ikke etableres i bestående bygninger, men har behov for oplagsplads til biler containere mv., ligesom de ofte medfører betydelig tung trafik.

I landzone uden for byerne er der dog flere steder vognmandsvirksomheder, der har brugt en længere årrække på at opbygge deres virksomhed et bestemt sted. Det er virksomheder, der af historiske årsager har ligget det pågældende sted og nu er så store, at ekspansion vil ligge ud over det, der i almindelighed kan gives landzonetilladelse til.

Det foreslås i § 35 a, at det skal være muligt, at de pågældende eksisterende virksomheder, som er etableret før 15. juni 2017 og har ligget det pågældende sted i mere end 10 år, kan blive liggende på baggrund af en landzonetilladelse fra kommunalbestyrelsen og således spare virksomheden for etableringsomkostninger ved flytning til et erhvervsområde i byerne.

Der vil fortsat skulle ske en afvejning af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn og hensyn til naboer.

Det er således ikke hensigten, at virksomhederne skal kunne vokse ubegrænset på stedet på baggrund af landzonetilladelser. Hvis virksomheden f.eks. har en betydelig bilpark (skønnet udover 15-20 lastbiler m.v.) der belaster området og vejnettet med betydelig tung transport, eller hvis yderligere ekspansion på stedet vil medføre væsentlige ændringer i det omgivende miljø o. lign., bør virksomheden henvises til et erhvervsområde i byerne.

§ 35 a, er som anført møntet på eksisterende virksomheder, der har ligget på stedet en længere årrække. Det er derfor fortsat ikke hensigten, at større vognmandsvirksomheder kan få landzonetilladelse til at flytte ud i det åbne land.

Til nr. 31

Konsekvensændring.

Til nr. 32

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 33

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 34

I ændringsforslagets § 37, stk. 2, bliver det præciseret, hvilke bygninger der er overflødiggjorte. Endvidere bliver der i forhold til lovforslaget indsat et nyt nr. 4, som følge af løsningsforslag fra udvalget for revision af reglerne vedrørende virksomheders miljøpåvirkninger.

Ud over mulighederne i planlovens § 37, stk. 1, for at etablere virksomheder m.v. i tidligere landbrugsbygninger foreslås det i § 37, stk. 2, at også andre overflødiggjorte bygninger skal kunne tages i brug til håndværks- og industrivirksomhed, mindre butikker, liberale erhverv, forenings- og fritidsformål og en bolig, samt lager- og kontorformål m.v., hvilket indholdsmæssigt svarer til den

foreslåede i § 37, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 95. Overflødiggjorte bygninger kan eksempelvis være nedlagte mejerier, skoler, foderstofvirksomheder og maskinstationer eller overflødiggjorte boliger i landzone. Den foreslåede ændring giver således videre rammer end de gældende regler i planlovens § 37, stk. 1, for etablering af virksomheder i overflødiggjorte bygninger.

Det er en betingelse, at bygningen er overflødiggjort. Om det er tilfældet, afhænger af en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Som det gælder for tidligere landbrugsbygninger efter planlovens § 37, stk. 1, foreslås det i § 37, stk. 2, nr. 1 og 2, at det er en betingelse, at virksomheden eller boligen etableres i bestående bygninger, der ikke om- eller tilbygges i væsentligt omfang, og at bygningerne ikke er opført inden for de seneste 5 år. Det er således en betingelse, at der er tale om bygninger, der er egnede til formålet. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse på f.eks. drivhuse, staklader eller presenningshaller, uanset den tidligere anvendelse af disse. Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse på udhuse, carporte og skure. Det er et krav, at bygningen er overflødiggjort.

Det foreslås i nr. 3, at muligheden for etablering af virksomheder i overflødiggjorte bygninger ikke skal gælde inden for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjen samt inden for kystnærhedszonen uden for udviklingsområder. De hidtil gældende regler om etablering af virksomheder gælder til gengæld fortsat i hele kystnærhedszonen, hvor der således fortsat kan ske udvidelse af en mindre erhvervsvirksomhed i det åbne land, som er lovligt etableret i en tidligere landbrugsbygning, dog ikke inden for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjerne.

Er der flere overflødiggjorte bygninger på en ejendom, kan der kun etableres en bolig efter den foreslåede stk. 2, i én af disse bygninger, jf. henvisningen til den foreslåede § 37, stk. 4, i lovforslaget.

Til nr. 35

Der er i dag udpeget støjkonsekvensområder omkring anlæg af national interesse, hvor der er fastsat særlige regler, der skal sikre, at opførelsen af støjfølsom anvendelse så som boliger mv. ikke betyder indskrænkning i disse anlægs anvendelsesmuligheder. Det gælder f.eks. støjkonsekvensområder omkring større lufthavne f.eks. Københavns Lufthavn og forsvarets øvelsespladser og skyde- og øvelseshæder. De umiddelbare rettigheder i landzonen efter planlovens § 37, stk. 1, og de foreslåede umiddelbare rettigheder i § 37, stk. 2, jf. ændringsforslagets nr. 13, kan imidlertid betyde, at der f.eks. kan etableres boliger tæt på forsvarets øvelsespladser og skyde- og øvelseshæder, hvilket kan medføre indskrænkninger i de støjende aktiviteter, der kan foregå i området.

Efter forslaget § 37, stk. 6, vil den umiddelbare ret til ændret anvendelse af bygninger derfor ikke gælde for de i nr. 1 og nr. 2 nævnte områder. Kommunalbestyrelsen vil kunne meddele en landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, til ændret anvendelse af bygningerne. Landzonetilladelsen skal dog sikre at gældende grænseværdier kan overholdes, så det ikke giver grundlag for at skærpe vilkårene for de i nr. 1 og nr. 2 nævnte virksomheder.

Til nr. 36

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 37

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 38

Med henblik på at styrke turismeerhvervet foreslås det i § 40, stk. 3, at det skal være muligt at udleje et sommerhus i et sommerhusområde til skiftende brugeres kortvarige ferieophold uden krav om pause imellem de enkelte ophold. Udlejningen må dog ikke overstige de 9 uger, som det ifølge lovforslagets § 1, nr. 102, fremover samlet bliver muligt at anvende et sommerhus i, i et sommerhusområde i vinterperioden (perioden fra 1. november til udgangen af februar).

Det er i dag ikke klart, hvilken betydning anvendelsesbegrænsningen i planlovens § 40, stk. 1, har for udlejning af sommerhuse til skiftende lejere. Ifølge højesteretsdommen UFR 1997, side 883/2H var kontinuerlig udlejning af et sommerhus i 9 ½ uge i strid med planlovens § 40, stk. 1. Bestemmelsen har herefter i praksis været fortolket sådan, at den også forhindrer længerevarende udlejning til skiftende brugere. Det har derfor været forudsat, at udlejningen skal afbrydes med en pause på formentlig mindst 1 uge efter 3-4 ugers anvendelse. Denne praksis har været kritiseret af feriehusudlejningsbranchen, fordi det besværliggør administrationen af udlejningen og indebærer unødvendige udgifter, da sommerhusene står opvarmet i udlejningspauserne.

Det vurderes ikke at være i strid med det overordnede formål med anvendelsesbegrænsningen i § 40 at afskaffe kravet om pause imellem udlejningsperioderne. Det vurderes således ikke at have nogen stor betydning for sommerhusområdernes karakter eller sliddet på naturen i området, om sommerhusene kan anvendes af skiftende lejere i 9 uger i træk, eller om anvendelsen sker med en pause efter hver 4. uge.

Forslaget til § 40, stk. 3, betyder, at et sommerhus i et sommerhusområde i vinterperioden kan udlejes til skiftende brugere til ophold af f.eks. 1-2 ugers varighed uden pauser i 9 sammenhængende uger. Sommerhuset kan således f.eks. udlejes til skiftende brugere fra 1. november og 9 uger frem og så lukkes ned frem til marts, hvor sommerperioden begynder.

Forslaget ændrer ikke ved, at sommerhuset ikke kan udlejes til eller stilles til rådighed for den samme bruger i mere end 4 uger ad gangen, idet sammenhængende ophold af mere end 4 ugers varighed ikke kan anses for kortvarige.

Reglen gælder også ved udlån, som ikke sker mod betaling, ligesom ejer selv kan anvende sommerhuset til kortvarige ferieophold i umiddelbar forlængelse af udlejningen, når den samlede anvendelse af sommerhuset ikke overstiger 9 uger. Ejer kan f.eks. udleje sommerhuset i 7 uger i træk til skiftende brugere, og derefter selv anvende sommerhuset i 2 uger i direkte forlængelse heraf. Ejer kan også udlåne sommerhuset i 3 uger til f.eks. et familiemedlem, og derefter selv anvende sommerhuset i 3 uger i direkte forlængelse heraf. Det afgørende er, at den samlede anvendelsesperiode ikke overstiger 9 uger, og at de enkelte brugeres ophold ikke har en varighed på over 4 uger.

Det bemærkes, at selve udlejningen af sommerhuset er reguleret i sommerhusloven og skal ske i overensstemmelse hermed.

Til nr. 39

Der er tale om en lovteknisk ændring som følge af rykningsklausulen i lovforslagets § 1, nr. 50.

Til nr. 40

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås med nyaffattelsen af stk. 1, at loven skal træde i kraft den 15. juni 2017, jf. dog overgangsbestemmelsen i stk. 2.

Til nr. 2

I stk. 5, til lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse foreslås det, at bekendtgørelse nr. 1093 af 11. september 2007 om afgrænsning af bymidter og bydelscentre, ophæves.

Ophævelsen er en konsekvens af, at hjemlen til bekendtgørelsen nyaffattes i lovforslagets § 1, nr. 18, om § 5 m, stk. 2. Bekendtgørelsen vil derfor ikke længere være aktuel og foreslås derfor ophævet som en konsekvens heraf. Det er hensigten, at erhvervsministeren vil udarbejde en vejledning om afgrænsning af bymidter og bydelscentre.